

Ο Αίσωπος και το έργο του

Α. Μ. Δημητριάδη

Σύμφωνα με τους ιστορικούς ο Αίσωπος γεννήθηκε στη Φρυγία της Μικράς Ασίας και έζησε το πρώτο μισό του 6ου π.χ. αιώνα. Κατήγετο από οικογένεια δούλων, αλλά η μεγάλη του ευφυΐα δεν άργησε να γίνει αισθητή και αντιληπτή από τον Άρχοντα και αφέντη του Ιάδμονα ο οποίος του χάρισε την ελευθερίαν του για να του δώσει την ευκαιρία να πραγματοποιήσει τα όνειρα του. Γιατί από μικρός ο Αίσωπος αγαπούσε τη φύση, τα φυτά και τα δάση, τους ποταμούς και τις θάλασσες, τα πετρωτά και τα ζώα. Αλλά πιο πολύ αγαπούσε τον άνθρωπον τον οποίον ήθελε να γνωρίσει καλύτερα, για να τον βοηθήσει να διορθώσει τις αδυναμίες και τα πάθη του και να προλαμβάνει τα κακά που τον περίμεναν.

Για το σκοπό αυτό στην πολυτάραχη του ζωή γύρισε παντού. Ταξίδεψε στην Αίγυπτο για να γνωρίσει την χώρα των μυσηρίων και του μεγαλείου, ταξίδεψε στην Παλαιστίνη για να γνωρίσει τον Φοινικικό Πολιτισμό, ταξίδεψε και στην Βαβυλώνα για να δει με τα μάτια του τους κρεμαστούς της κήπους που μόλις είχαν κτισθεί.

Ο Αίσωπος με όλες αυτές τις επισκέψεις και τις χιλιάδες γνωριμίες που είχε την ευκαιρία να κάμει, εξασφάλισε τα εφόδια που χρειαζόταν για να ετοιμάσει το μεγάλο του έργο που εκληρονομήσαμε και μέρος του οποίου στολίζει τα πιο πολλά αναγνωστικά μας βιβλία. Και αυτό το κατάφερε έχοντας πάντοτε στις έρευνες του τις θύρες των ματιών και των αυτιών του ανοικτές και ζωντανές.

Σύμφωνα με διάφορους ερευνητές που ασχολήθηκαν με το έργο του, ο αριθμός των μύθων που ετοιμάτε ο Αίσωπος

υπερβαίνει τους 500, αλλά επειδή την τότε εποχή, η μετάδοση τους εγίνετο μόνο από στόμα σε στόμα, ο Δημήτριος Φαληρέας που πρώτος αυτός δοκίμασε να τους καταγράψει τον 3ον αιώνα π.χ. βρήκε μόνο περί τους 400. Βέβαια και άλλοι ερευνητές δοκίμασαν να βρουν και άλλους μύθους του Αισώπου αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφεραν. Αργότερα στη μεταχριστιανική εποχή ένας άλλος που πρόσφερε πολλά για το έργο του Αισώπου ήταν ο μοναχός Μάξιμος Πλανούδης ο οποίος έζησε τον 14ον αιώνα μ.Χ. Αυτός βοήθησε πολύ να μεταφρασθεί το μεγάλο έργο του Αισώπου στα Λατινικά από όπου το πήραν σχεδόν όλοι οι Ευρωπαϊκοί λαοί και το χρησιμοποίησαν και το χρησιμοποιούν μέχρι σήμερα για την διαπαιδαγώγηση των παιδιών τους όπως κάμνουμε και εμείς.

Βέβαια οι μύθοι του Αισώπου δεν προσφέρουν μόνο μόρφωση αλλά επίσης αρκετοί από αυτούς προσφέρουν και μεγάλη παρηγοριά ιδίως όταν στιχουργηθούν ή μελοποιηθούν. Γι' αυτό δεν είναι τυχαίο που ο μεγάλος μας σοφός Σωκράτης περιμένοντας στο δεσμοκτήριο για να πάρει το κώνειον για να αποθάνει του ήλθε η εμπνευση να στιχουργήσει λίγους από τους Αισώπειους Μύθους για να ξεχάσει τον θάνατον που τον περίμενε. Ποιός ξέρεi ίσως και ο ίδιος ο Αίσωπος, όταν οι ιερείς του Μαντείου των Δελφών τον καταδίκασαν σε θάνατο με γκρέμισμα του από ένα υψηλό βράχο, γιατί είχε το θάρρος να τους κατηγορήσει ότι ήσαν όλοι συμφεροντολόγοι, μελοποίησε και αυτός μερικούς από τους μύθους του αναμένοντας τον θάνα-